

371.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 23 czerwca 1926 r.

w sprawie paczek pilnych w obrocie wewnętrznym.

Na podstawie art. 6 i 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) zarządza się co następuje:

§ 1. Paczki o wadze do 10 klg. o wartości lub pobraniu do 1000 zł., przeznaczone do miejscowości, w których znajdują się urzędy lub agencje pocztowe, mogą być nadawane w obrocie wewnętrznym, jako paczki pilne. W tym celu nadawca na paczce i na odnośnym adresie pomocniczym umieszcza napis „Pilne”.

§ 2. Nadawca uiszcza gotówką za paczkę pilną, — potrójną, taryfową opłatę, ustaloną dla paczek zwykłych; za paczkę zaś pilną ochronną, potrójną taryfową opłatę, ustaloną dla paczek ochronnych, oraz — w obu wypadkach, o ile paczka nie jest adresowana „poste restante”, — osobną pojedynczą opłatę za pośpieszne doręczenie.

Oprócz powyższych opłat pobiera się od nadawcy za paczkę pilną, przypadające według taryfy, inne odrębne opłaty w pojedynczym wymiarze.

§ 3. Paczki pilne wysyła się do miejsc przeznaczenia o ile możliwości zapomocą pośpiesznych połączeń pocztowych.

§ 4. W urzędach i agencjach pocztowych, w których zaprowadzono doręczanie paczek, doręcza się odbiorcom do domu paczki pilne, niezawierające napisu „poste restante”, za pobraniem zwykłej, taryfowej opłaty za doręczenie, w innych zaś urzędach i agencjach pocztowych doręcza się odbiorcom przez umyślnego posłańca tylko odnośne adresy pomocnicze bez pobierania jakichkolwiek opłat.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1926 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*